МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Випуск 1 (51), 2026

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
“SCIENCE VISION 2035.
МОЛОДЬ ФОРМУЄ МАЙБУТНЄ”

26 березня 2026 р.

Київ
2026

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 5 від 29.04.2026)

Редакційна колегія:

С. В. Храпатий, д-р фіз.-мат. наук, проф.
К. В. Муравйов, д-р юрид. наук, проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
Г. О. Братусь, д-р екон. наук, проф.
І. М. Капеліста, канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк, координатор роботи НТСА МАУП у зв'язку з науково-дослідною частиною
М. І. Данилюк, голова НТСА МАУП, голова НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
В. В. Карцева, заступник голови НТСА МАУП, заступник голови НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
М. Бабенко, секретар НТСА МАУП
А. Котляр, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу
В. Грибенюк, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту безпеки
О. Скарлат, голова НТСА МАУП ф-ту дизайну
А. Боженок, голова НТСА МАУП ф-ту комп'ютерно-інформаційних технологій

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (51). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2026. 198 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції "Science Vision 2035. Молодь формує майбутнє" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 26 березня 2026 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з таких проблематик: молодіжні наукові візії розвитку сучасного бізнесу; психологія і соціальні науки майбутнього: молодь як рушій інновацій; роль молоді у забезпеченні безпеки та дотриманні прав людини в Україні; дизайн у контексті суспільних та технологічних трансформацій; сучасні цифрові виклики: доброчесність, ШІ та відкриті технології.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться висвітленими темами молодіжної науки в Україні.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*

УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2026

В. В. Карцева
Особливості переживання самотності особистістю з різними типами прив'язаності 66

І. М. Козлова
Мотиваційні практики підтримки психологічної стійкості персоналу в умовах воєнного стану 68

А. С. Косінська
Психологічні особливості навчання в умовах цифровізації 70

О. О. Коцюк
Ефективність використання інтегративного підходу у психологічному консультуванні кривдників 73

А. Крецька, А. Мельничук
Особисті фінанси: як формувати фінансову грамотність з молодого віку 74

Я. В. Мирошниченко
Свобода як ціннісна орієнтація сучасної української молоді 77

О. М. Могілко
Особливості саморегуляції осіб, що постраждали від війни 79

А. В. Парандич
Теоретико-методологічний аналіз проблеми емоційного вигорання молоді 82

О. О. Погребняк
Психічний біль як провідний механізм суїцидальної поведінки 84

А. Д. Польща
Нейропсихологічна архітектоніка інновацій у молоді 86

В. М. Прецуленко
Публічне адміністрування у сфері молодіжної безпеки: сучасні механізми та перспективи розвитку 88

К. С. Прокоф'єва
Порівняльний аналіз сучасних моделей емоційного інтелекту 90

О. В. Руснак
Розвиток моральних якостей дітей дошкільного віку у процесі ігрової діяльності 92

А. Ю. Скам'янов
Молодь як суб'єкт цифрової трансформації системи публічного управління в Україні 94

К. Склярчук
Вплив мультимедіа на дітей дошкільного віку в освітньому процесі закладу дошкільної освіти 96

тримують відкриту комунікацію з працівниками, демонструють вищий рівень залученості персоналу та нижчу плинність кадрів [3].

Результати досліджень також свідчать, що використання комплексних мотиваційних практик сприяє підвищенню адаптивності працівників до змін і зниженню рівня професійного вигорання [4]. У таких умовах мотиваційна політика організації може розглядатися як важливий інструмент підтримки психологічної стійкості персоналу.

Таким чином, в умовах воєнного стану українські організації потребують впровадження системних мотиваційних підходів, спрямованих на підтримку залученості персоналу, розвиток професійних компетенцій, формування сприятливого соціально-психологічного клімату та забезпечення ефективної комунікації в колективі. Запропонована модель мотиваційної підтримки психологічної стійкості персоналу може бути використана як практичний інструмент управління людськими ресурсами в умовах воєнного стану та невизначеності.

Джерела

1. *Гринько Т. В., Тімар В. С.* Сучасні підходи до формування моделі управління мотивацією персоналу в умовах кризових викликів. *Економіка та суспільство*. 2024. № 62.
2. *Мутерко Г. В., Михальов Д. С.* Особливості мотивації персоналу підприємства в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2024. № 60.
3. *Семикіна М. В.* Формування мотивованості персоналу в умовах інноваційних трансформацій праці. *Економіка і організація управління*. 2023. № 4 (52). С. 32–41.
4. *Буняк Н. М.* Мотивування персоналу в системі менеджменту сучасного підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. № 53.

А. С. КОСІНСЬКА

здобувачка четвертого курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальність "Психологія",
Хмельницький інститут ПрАТ "ВНЗ "МАУП"

Науковий керівник:
В. В. ОЛІЙНИК
канд. пед. наук, доц.,
Хмельницький інститут ПрАТ "ВНЗ "МАУП"
ORCID: https://orcid.org/0009-0000-1148-3800

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Психологічні особливості навчання в умовах цифровізації становлять важливий напрям сучасних наукових досліджень, оскільки стрімкий розвиток ін-

формаційно-комунікаційних технологій значно трансформує освітній простір і змінює характер пізнавальної діяльності особистості. Цифрове середовище створює нові можливості для доступу до знань, індивідуалізації навчання та розвитку когнітивних здібностей, водночас висуваючи нові вимоги до психічних процесів, таких як увага, пам'ять, мислення та саморегуляція.

На думку учених, для освітньої сфери цифрова трансформація постає як масштабний виклик, що набуває особливої актуальності в умовах воєнного стану. Освітня система переживає глибокі структурні зміни, орієнтуючись на провідні світові тенденції цифрового розвитку з метою забезпечення умов для повноцінної самореалізації кожної особистості [1].

Однією з основних особливостей навчання в умовах цифровізації є зміна структури уваги. Постійний потік інформації, мультимедійність та інтерактивність цифрових ресурсів сприяють формуванню так званого "кліпового мислення", що характеризується фрагментарністю сприйняття та зниженням здатності до тривалої концентрації. Це насамперед впливає на ефективність засвоєння складного навчального матеріалу, який потребує ґрунтовного аналізу та осмислення. Цифрові технології можуть виступати інструментом підвищення мотивації до навчання за рахунок використання візуалізації, гейміфікації та інтерактивних методів.

Значним аспектом є трансформація пам'яті в умовах цифрового навчання. Зростає роль зовнішньої або транзактивної пам'яті, коли значна частина інформації не запам'ятовується безпосередньо, а зберігається у цифрових пристроях. Це змінює стратегії навчання: акцент зміщується з накопичення знань на вміння їх знаходити, аналізувати та критично оцінювати. У цьому контексті особливого значення набуває розвиток інформаційної грамотності та критичного мислення.

Варто зазначити, що цифровізація також впливає на мотиваційну сферу здобувачів освіти. З одного боку, доступ до різноманітних ресурсів і можливість самостійного вибору темпу та форм навчання сприяють розвитку внутрішньої мотивації та автономії. З іншого боку, надмірна кількість стимулів і альтернатив може призводити до зниження навчальної дисципліни та поверхневого засвоєння знань. У цьому контексті важливим стає формування навичок саморегуляції, планування та відповідальності.

Віртуалізація освітньої взаємодії змінює характер комунікації між учасниками освітнього процесу, знижуючи рівень безпосереднього емоційного контакту та емпатії. Це може впливати на розвиток соціальних навичок, відчуття приналежності до навчальної спільноти та психологічний комфорт. Одночасно цифрові платформи відкривають нові можливості для співпраці, міжкультурної комунікації та колективної творчості.

На думку учених І. Ніколаєску, В. Шинкарьова, цифровізацію освіти переважно інтерпретують як процес упровадження сучасних технологій у дистанційне навчання, розширення електронно-цифрового освітнього середовища різноманітними ресурсами, інструментами та платформами, що забезпечують ефективну комунікацію між усіма учасниками освітнього процесу. Водночас вона передбачає підвищення відповідальності фахівців не лише за якісне ви-

конання професійних завдань, а й за компетентне використання інформаційно-комунікаційних технологій для обробки та аналізу інформації, пов'язаної з майбутньою професійною діяльністю здобувачів освіти, а також за формування їхньої готовності до успішної адаптації в умовах цифровізованого суспільства [2].

Застосування сучасних технологій передбачає формування віртуального освітнього середовища, у межах якого забезпечується розвиток індивідуалізованої інтелектуальної траєкторії навчання з урахуванням потреб, інтересів і здібностей здобувачів освіти. Такі потреби визначаються актуальними соціальними запитами, а також реаліями європейської й національної економіки та індустрії. У зв'язку з цим одним із пріоритетних напрямів удосконалення освітнього процесу є створення цифрового психологічного портрета особистості. Його формування ґрунтується на використанні персоналізованих алгоритмів діагностики індивідуальних характеристик, оцінювання результатів інтелектуальної діяльності, а також розробленні ІТ-інструментів для моніторингу й коригування індивідуальної траєкторії розвитку суб'єктів навчання [3, с. 96].

Таким чином, навчання в умовах цифровізації характеризується комплексною трансформацією когнітивних, мотиваційних і соціально-психологічних процесів. Ефективність освітньої діяльності в цьому контексті залежить від здатності інтегрувати технологічні інновації з урахуванням психологічних закономірностей розвитку особистості, а також від формування в молоді навичок критичного мислення, саморегуляції та відповідального використання цифрових ресурсів.

Джерела

1. *Кучай О., Біда О., Кучай Т.* Реформування освітньої галузі в умовах цифровізації // Кремень В., Ничкало Н., Лук'янова Л., Лазаренко Н. Освіта для цифрової трансформації суспільства / Edukacja dla cyfrowej transformacji społeczeństwa / Education for digital transformation of society. У 2 т. Київ: ТОВ "Юрка Любченка". Т. 1. 2024. С. 491–503. URL: https://u.to/QzpAIg (дата звернення: 10.03.2026).
2. *Ніколаєску І., Шинкарьова В.* Цифровізація освіти як сучасна вимога інформаційного суспільства. *Перспективи та інновації науки*. 2022. 2 (7). С. 914–923. URL: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-2(7)-914-923 (дата звернення: 10.03.2026).
3. *Дєніжна С., Сова М.* Психологічні аспекти створення віртуального освітнього простору в контексті євроінтеграції. *Вісник Львівського університету. Серія "Психологічні науки"*. 2022. Спецвип. С. 94–101. URL: https://psy-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/spec_2022/13.pdf (дата звернення: 12.03.2026).